

Ακτίνες από τον τάφο του παπα-Κοσμά

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Στις 28 Ιουλίου του 1991, όταν τελειώσαμε το βραδινό μάθημα του ιερατικού σεμιναρίου, μαζί με όλους τους Ιερείς, που ήταν τότε περί τους δεκαπέντε, ξεκινήσαμε για την γειτονική εκκλησία της Ιεραποστολής για το Μικρό Απόδειπνο. Προχωρώντας προς την εκκλησία, οι Ιερείς σταμάτησαν ξαφνικά και εκστατικοί αναφωνούσαν και έλεγαν: «Κοιτάξτε, τι ακτίνες είναι αυτές που βγαίνουν από τον τάφο του παπα-Κοσμά!». Εγώ τους ακολουθούσα τελευταίος. Αλλά δεν αξιώθηκα να δω αυτό το θαυμαστό σημείο. Τους ρωτούσα να μου πουν τι έβλεπαν και μου περιέγραψαν ότι έβλεπαν να βγαίνει φως σαν ακτίνες του ήλιου από τον τάφο του παπα-Κοσμά. Ήταν τόσο ψηλές, που ξεπερνούσαν στο ύψος και την γύρω δενδροστοιχία!

Μία άλλη φορά, παιδιά του Οικοτροφείου μου ανέφεραν ότι, καθώς έμπαιναν για το Απόδειπνο στην εκκλησία, άκουσαν κουδουνίσματα θυμιατού κοντά στον τάφο του παπα-Κοσμά, χωρίς να βλέπουν άνθρωπο! Άλλοτε πάλι, αισθάνονταν την οσμή θυμιάματος, χωρίς να λιβανίζει κάποιος!

Ο τάφος του παπα-Κοσμά αποτελεί ένα διαχρονικό σύμβολο αγάπης και θυσίας. Οι χριστιανοί του Ιεραποστολικού Κλιμακίου, έχοντας στην γη τους τον τάφο του, νιώθουν τον παπα-Κοσμά δικό τους για πάντα. Άλλωστε σε αυτούς αφιέρωσε την ζωή του. Μαζί τους οραματίστηκε το μέλλον της Ορθοδοξίας στην άγονη πνευματικά γη του Κονγκό. Σήμερα αναπαύεται στον προαύλιο χώρο της Ιεραποστολής, έξω από την εκκλησία του Αγίου Γεωργίου του Κολουέζι. Χαίρεται και αγάλλεται από την θριαμβεύουσα Εκκλησία, γιατί καρποφόρησαν οι σπόροι που φύτεψε με την προσφορά και την θυσία του. Στο μνήμα του άσβεστη σιγοκαίει η φλόγα του καντηλιού, μία διαρκής ικεσία υπέρ των νεοφωτίστων χριστιανών μας, που με παρρησία αναπέμπεται στον Κύριο και Θεό μας.

(Απόσπασμα από το βιβλίο «Ένας άγγελος στην λαβωμένη γη», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις του Ιεραποστολικού Συνδέσμου, Θεσσαλονίκη 2018, σελ. 43-44)